

som omtales i Lovforslaget. Nu er det bestemt, at Overtrædelse af Bestemmelsen straffes med Bøder fra 500 Kr. Jeg henstiller da, at der finder en Forhandling Sted mellem den højtærede Handelsminister, der skal administrere Loven, og vedkommende interesserede om, hvorledes dette skal ordnes. Thi hvis der nu findes enkelte Par hos en saadan handlende, og de maaske sælges for en Snes Kroner eller nogle og tyve Kroner pr. Par, og det er i Strid med Loven, vil det være lige haardt nok, om vedkommende som mindste Bøde straks skal af med 500 Kr. Det er jo kun en Overgangsbestemmelse, og jeg forventer, at den højtærede Handelsminister vil jævne Overgangen i de gældende Bestemmelser saa meget som muligt for de deri interesserede Parter.

Vi, der har siddet her paa Tingene i en Del Aar, kender jo saa udmærket godt det ærede 18de landstingsvalgte Medlem (Brandes) og ved, at naar han ikke sidder paa Regeringsbanken, er han vor ypperste Opponent her i Salen. Det er ogsaa en meget træffende og som Regel en meget fornøjelig ført Opposition, der kommer fra det ærede Medlem. Men jeg maa i dette Tilfælde sige, at jeg ser ganske anderledes paa Sagen end det ærede Medlem. Det ærede Medlem talte om et Udsalg af Fodtøj, hvor Folk vilde købe billigt, og det skulde man ikke forbyde dem, naar de kunde faa Lejlighed dertil. Jeg tror imidlertid, det er en stor Synd, der begaas overfor de paagældende, som maaske er ret naive, at de faar Lov til at gaa hen og købe Fodtøj, som de mener at købe billigt, og saa maaske faar noget Juks, som efter den første stærke Regnbløde svulmer op og til Dels forsvinder, saa at kun Overlæderet bliver tilbage — maaske ikke en Gang det. Saa har de faaet overmaade lidt for deres Penge. Hvis de administrative Foranstaltninger indskrænkes til saa lidt, som her er foreslaaet, tror jeg, det vil være til Gavn for Befolkningen. De, der tror at købe Fodtøj billigt, køber det sikkert overmaade dyrt, idet de faar daarlige Fodtøj. Jeg kan derfor slet ikke være enig i, at dette Lovforslag skulde være saa ubetimeligt — det sagde det ærede Medlem maaske ikke — eller saa daarlige affattet. Jeg tror, at Loven godt kan række hen, hvor der skal naas hen. Jeg forstod ogsaa, at det ærede Medlem ikke vilde gaa imod Lovforslaget og heller ikke vilde stille Ændringsforslag dertil eller forlange det sendt til Udvalg, og vi vil vel saa kunne gennemføre det meget hurtigt.

Justitsministeren (Rytter): Jeg forstod det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) i hans første Tale saaledes, at han ikke vidste, om der overhovedet blev indført den Slags Fodtøj, og i hvor stor Udstrækning dette skete. Nu har jeg til min Glæde hørt i det ærede Medlems andet Foredrag, at der oven i Købet bliver indført i uhyre Udstrækning daarlige Fodtøj, hvorfor jeg haaber, at det vil blive let at gennemføre Lovforslaget.

Det ærede Medlem var bange for Kontrollen og var navnlig bange for, at der skulde blive Vanskeligheder med hele den store Styrke af Politie, der udkrævedes dertil. Dertil kan jeg ganske kort svare: Nej. Vi har haft alt for vanskeligt ved at komme af med en hel Del af de Embedsmænd, det tidligere Ministerium har skaffet, saa jeg vil ikke prøve paa nu at faa nye Embedsmænd paa dette Omraade. Jeg tror ogsaa, at det vil være uødvendigt. Jeg tror nemlig, at denne Lovs Udførelse vil være langt lettere at kontrollere end de Foranstaltninger, det ærede Medlem omtalte med Hensyn til Mælk. Han sagde, at Mælken kunde man kontrollere, men Fodtøjet ikke. Jeg tror, at det er lige omvendt. Det ærede Medlem har selvfølgelig set eller læst om en hel Del af disse Sager. Det er jo altid saaledes med Hensyn til Mælk, at man har 2 Spande i vedkommende Butik, naar man ventur Kontrol, og det bliver derfor nødvendigt at kontrollere hver eneste Spand. Men noget lignende vil ikke være nødvendigt her; Fremstillingen er fabrikmæssig, og man tager Stikprøver. Mælk kan man forfalske, naar Kontrollen har fundet Sted, det kan man ikke med Fodtøj. Her har man det Par Støvler, og dem maa man holde sig til. Men den bedste Kontrol, der kan udøves, kan ikke udøves med Hensyn til Mælk, for den daarlige Mælk forsvinder, naar Kontrollen kommer. Det sker ikke med Støvler, blandt andet ikke med den Samling, jeg har liggende i Ministeriet. Om Fodtøj af den Slags vil Folk let kunne sige, at det indeholder ikke de Bestanddele, som Ministeriet har foreskrevet. I saadanne Tilfælde kan man gaa til Politiet og faa vedkommende idømt Bøde. Jeg tror oven i Købet, at Kontrollen vil blive meget let at gennemføre. Hvorledes de Bestemmelser, der skal fastsættes herom, bliver, kan jeg ikke sige nu — det vil blive Genstand for Forhandling mellem Handelsministeriet og de sagkyndige —, men jeg tror efter mit Kendskab til Handelsministeren, at han vil vide at træffe det rette.